

РАДМИЛА ВОЈНОВИЋ, БЕСТСЕЛЕР ПИСАЦ И ЈЕДИНА СРПСКА КОЗАКИЊА,
ЕКСКЛУЗИВНО ЗА „НАЦИЈУ“

Протоколи московских мудраца

Њене речи, написане или изговорене, носе готово апокалиптичку напетост и ватру последње борбе. Неке то освешћује и бодри, неке плаши и одбија. Она се не колеба. Ту је да каже и спасе душу. Не само своју. И не плаши се да плива против струје. Инквизицију назива светом, оштро критикује Путина као део козметике којом „светска закулиса“ заваара Русију, не прескаче имена што припадају „малом лутајућем племену које је квасац револуција и лабораторија порочних идеја“. Никада се није бавила теоријама завере, него искључиво праксом. За себе каже да је есхатолошки емигрант, али није апатрид: поседује духовно држављанство Свете Русије. Свидело се то некоме или не

Пише: Маја Радонић

Живи у Москви и на Балкану, ради на „умекшавању злих срца” као „духовни еколог”. „Једина српска козакиња”, аутор преко двеста ТВ и радио емисија о српској и руској традицији и култури. „Живела, учила, радила и радовала се од Вуковара и Новог Сада, Фрушке горе и Сергијевог Пасада до Москве, престонице свих боготражитеља.” Њене књиге, нарочито оне новије, иако прећутане од „великих медија” и критике, прави су бестселери међу крштеним Србима („На крилима Серафима”, „Тајна Русије и тајна безакоња”, „Архипелаг Трећи Рим”, „Кротка Русија”, „Протоколи московских мудраца”). Пише са благословом мати Сергије, игуманије Четвртог удела Пресвете Богородице до Страшног суда, Серафимо-дивјејевског манастира.

Оснивач православног удружења „Умекшање злих срца”, о духовној обнови Русије пише и сведочи као „православни геополитичар” и мисионар широм отаџбине. Залаже се за присаједињење Србије Русији. Зато што је „Трећи Рим” – каже – био и биће многонационална Империја, васељенски сабор народа пред Творцем. „Зато што је Русија држава која је кроз историју максимално штитила Божији Закон, као двери спасења. Зато што се Русија разликује од остатка света по духовном разумевању смисла живота и историје као борбе између добра и зла, за живот у Царству Небеском! Зато што је Русија православна мисија за духовно јединство многих народа у служењу Господу. Зато што не освештава људску похлепу, стицање моћи, славе и новца, као Европа и Америка. Челници ‘светске владе’ знају да само таква Русија, Самодржавна, може да буде светионик добра у тами глобализације, и зато је гурају у либерални хаос...”

ГОГОЉЕВСКИ ЛИКОВИ ИЗ ИЗБРИСАНИХ ФАЈЛОВА

Свила је гнездо недалеко од Кремља и Српског подворја у центру Москве. Породично русофилство одвело је пре две деценије на апсолвентску екскурзију у Русију. Сви студенти отишли су да се поклоне Лењиновим „моштима”, а она је отишла на Свету литургију у величанствени Јелоховски собор.

„Био је почетак новембра, вејао је први снег. Изашла сам из метроа на станици Бауманскаја и нашла се преко пута храма окруженог народом. У совјетско време срушено је пар стотина цркава у Москви, а Јелоховски собор остављен је као пропагандни трик и пример толерантности. Обична недеља, огроман храм пун народа, напољу још више света, моле се на коленима, док веје снег... Народ је запевао *Символ вере* и *Оче Наш* тако да су се маскирани кагебеовци разбежали.

Кроз сузе умиљења, посматрала сам светла словенска лица како са прекрштеним рукама на грудима примају Свето Причешће и праве земне поклоне. У том тренутку сам знала да ћу бити есхатолошки емигрант у Трећем Риму. Било је то Тело Христово, исповедници и страдалници за православну веру!

Помислила сам да су сви православни хришћанин у васељени духовни држављани Свете Русије, која је духовна Империја. У Србију сам се вратила са два кофера књига и плоча са православним појањем. У срцу је већ био духовни пасош катакомбне мученичке Русије. Било ми је жао да поједем малу просфору, освештани хлебчић из Јелоховског храма, годинама је стајао на мом писаћем столу, помало се крунио, а ја сам са умиљењем јела мрвице.”

• Срби, у потрази за бољим животом и вишим стандардом, углавном одлазе у ЕУ, САД, Аустралију. Како сте Ви, реално, организовали живот у Русији?

Године 2000, после рата, ТВНС (где сам радила) таворила је, пресељена у град, јер су све зграде у Сремској Каменици уништене. Културно-уметнички програм сведен је на минимум. И пре рата нисам била у милости спс-јуловских структура, због православног патриотизма, који се није уклапао у површни пагански концепт прасећих и јагњећих бригада! Неколико пута сам позивана на одговорност и саслушања. Прво: прича Моме Рајина о смрти Супермена у мојој емисији послужила је као повод за хајку. Наводно, тиме смо „призивали председникову смрт”! Сметале су моје емисије о светом Николају Жичком, са Ратибором Ђурђевићем; после емитовања прве, друга и трећа су забрањене. Представила сам поезију Радована Карацића, у време кад га се одричу наши мондијалисти, затим покојног харизматичног вођу „Образа” Небојшу Крстића, што је

изазвало нападе удружених јуловских медиокритета и сорошевских потркуша. Они све раде подмукло, иза леђа, као и непоменик који их надахњује. Бог ме је избавио из обруча ситне злобе, зависти и пакости разних гогољевских ликова, који у фарисејској жабокречини опстају, избрисала сам из главе фајлове урокљивих ликова разних Љубинки, Софија, Стевица, Чукића...

Отишла сам на поклоничко путовање, које се продужило, јер сам прихватила понуду Српске православне гимназије да будем лектор. Већ шест година сам у Москви, имам породицу, много путујем и пишем, учествујем на трибинама, организовала сам велику литију са чудотворном иконом Цара Мученика Николаја Другог од Москве до Србије, боравак ученика из Москве у нашој Карловачкој богословији преко лета, и још много тога.

• У књизи „Архипелаг Трећи Рим” пишете о Русији „од Трећег Рима до Треће интернационале”. Објасните нам тај пут?

Све што се догађа у нашем личном животу, култури, политици и историји покушавам да разумем из православне, есхатолошке перспективе. То значи да духовне координате православног Символа Вере и учење Светих Отаца важе за све око нас, од Адама до антихриста. У нама и око нас је линија фронта између добра и зла, Бога и ђавола.

Још византијска пророчанства пре пада Цариграда Москву виде као Трећи и последњи Рим! Вечни Рим је васељенска есхатолошка арена, државни идеал који следи из Божијег Закона. У Римској Империји родио се Јединородни Син Божији! Тиме се Први Рим уздигао у односу на древне империје! Важан је духовни принцип, а не географија. Бог је разним народима давао империјални задатак: Римљани, Грци и Руси су били државотворни народи Вечног Рима.

ВРХУНАЦ ТАЈНЕ БЕЗАКОЊА

Светско зло, тајна безакоња, кроз револуционарне ложе, лажним идејама и идеологијама-вирусима саблажњава људе и поткопава хришћанске монархије. Света Инквизиција је богоборне побуњенике као опседнуте спаљивала уз побожне псалме. Кад је прекинула тај превентивни рад на терену, они као револуционарни цунами руше хришћанске државе по свету.

То је хиперактивна мањина која има манију величине, комплекс власти и манију гоњења. На пример Бланк, Лењин, Троцки, Б. Кун, Р. Луксембург, Џугашвили, Јељцин, Хитлер, Тито, Бжежински, Кисинџер, Атали, Рамсфелд, Перл, Волфовиц.

Данас је Америка врхунац тајне безакоња, зрело светско зло, које наставља да се маскира „добрим циљевима”. Америка је саборни антихрист, антиимперија мамона, која отворено служи сатани, освештавајући паганске идоле Првог Рима: моћ, славу и богатство овог света. Све чиме је ђаво искушавао Господа у пустињи!

Да, свети апостоли позивају хришћане да поштују римске законе, јер и паганска држава штити свет од хаоса и зла. Први хришћански Император Константин гради Други Рим, Цариград. Византија је хиљаду година штитила Добро од тајне безакоња. О светском злу, које у савезу са палом људском природом гради своје земаљске политичке и духовне структуре, говори још свети апостол Павле. Он каже да царска власт задржава тајну безакоња, светско зло, да не тријумфује!

Византија је земаљски живот, право, политику, економију, образовање и одбрану обликовала у сагласности са Божијим Законом. Државотворни народ Другог Рима су Грци, који граде симфонију духовне и светске власти. Она васпитава народ за живот вечни, у Царству Небеском.

Паганско наслеђе хеленизма и Првог Рима саблажњавали су Византију и допринели

њеном паду у унију 1439. и 1453. под Турке. Константинопољски патријарх Јеремија долази у Москву да благослови Руску Цркву и Власт као законите наследнице Византије. Он је поставио првог московског патријарха Јова и означио Москву као Трећи Рим.

Срби, Руси и Бугари су у време пада Другог Рима већ петсто година духовни држављани Византије. У то време Руси се коначно ослобађају татарског ига, а Бугари и Србија падају у турско ропство.

Видите како Господ припрема руски народ за империјално бреме. Кијевски кнез Владимир оженио се византијском принцезом Аном. Године 1472. Софија Палеолог, удајом за Ивана Трећег, предаје Московској Великој Кнежевини династичко наслеђе Другог Рима!

Руски грб на грудима двоглавог орла има коњаника који копљем убија аждају, значи хришћански светитељ уништава зло. Иначе, Свети Великомученик Георгије је заштитник Москве, духовне престонице Трећег Рима.

Руси су државотворни народ Евроазије. Граде духовну Империју, васпитавају многе народе за Царство Небеско! Сви северни и средњеазијски народи сачували су под окриљем Русије свој језик, националну и културну самобитност. Треба упоредити однос Русије и европских држава према малим и слабијим народима. Руски закони, од великокнежевског периода, преко Московског Царства до Самодржавне Империје, признају Божији Закон за камен темељац државе, која православне духовне критеријуме примењује на лични, породични и јавни живот. Пут од Трећег Рима до богоборне интернационале отвара Петар Први, процесом посветовњачавања, „реформи“, „отварања према Европи“. Без Петра не би био могућ Лењин.

Руски народ већ три века пати од раскола, јер је део народа, напустио Православље, и кренуо путем апостасије, постављајући на место Бога европски хуманизам, веру у пали људски разум, научно-технолошки прогрес... Европа је одвајањем од Православља спустила поглед са вечних небеских вредности на световне материјалне циљеве. То исто понавља либерална хиперактивна мањина у Русији, која хоће да велики народ духовно мутира. Мало лутајуће племе, светски револуционарни квасац и лабораторија порочних идеја, од комунизма до психоанализе и чега све не (олигархија и кључне полуге власти и медији су у њиховим канцама), хоће да велики руски народ претвори у западне бездушне киборге.

ЗРЕЛОСТ СВЕТСКОГ ЗЛА

• **Очигледно је да процес глобализације у свим областима утиче и на велике државе као што је Русија. У исто време, тамо долази до духовног и националног препорода. Како тај сусрет заправо изгледа у Русији?**

Мислим да је најпрецизнију дефиницију дао епископ Владивостока Венијамин. Он каже да је глобализација тајна безакоња у дејству и осуђује грешну политику садашње власти, Путиново потчињавање глобалној бруталности Вашингтона, насиље криминалне туђинске олигархије која је приграбила све ресурсе и врхунске космичко-војне комплексе уз помоћ међународних експерата за претварање Русије у нуклеарну депонију и пустињу. Утицај погубних светских идеја – попут хилијазма, јереси осуђене на васељенским саборима, која данас хоће да створи земаљски рај безлимитних кредита и потрошње, наравно само за изабране – може се неутралисати ако народ успостави симфонију духовне и државне власти. На таласима глобалног цунамија, за Русију је боље да обнови самодржавну монархију. Како лепо каже владика Венијамин: „Стећи на челу државе Помазаника Божијег, шта може бити спасоносније за нас?”

Сви православни патриоти у Русији слажу се да је народу потребна силна држава, моћна православна власт да га штити од грамзивих бескрупулозних туђинаца који владају од 1918. године. Руси су увек спремни да се жртвују за државу, за светиње вере, што су показали Европи у више ратова.

Европљани су је стално нападали, увек у савезу са руским непријатељима: Швеђани, Пољаци, Немци, Французи, Енглези са мора, уз Турску и дивље Чечене током Кримског рата. Русија је велика и сви је се боје. Она је увек кроз историју побеђивала све који су је нападали, јер се узда само у Бога на небу и у своју армију и флоту на земљи.

У дубини народне душе сазрева препород, а са врха корумпиране власти шире се штетне либералне „реформе”. У том крсту је тачка избављења. Све што су о страдању и револуцији прорекли оптински старци, св. Серафим Саровски, св. Јован Кронштатски, св. Матрона Московска, десило се. Зато не сумњамо да ће се остварити и пророчанства о великом чуду уздизања Русије у ова страшна апокалиптична времена.

• Не сумњате, иако сте веома критични према садашњој власти у Москви, оличеној Путином?

Руски народ доживљава духовни и патриотски препород, упркос Кремљу, који стабилизује криминално наслеђе Јељцинове епохе. Медији су у већини изразито либерални, прозападни, а то значи антируски. Путин је категорички против национализације ресурса које је Јељцин указима предао шачици туђинаца, Абрамовичу, Векселбергу, Березовском, Гусинском, Смоленском, Фридману, Авену, Ходорковском...

Двадесети век био је у знаку два, привидно супротстављена пута: западна, либерална апостасија оличена у САД и ЕУ и комунистички СССР, инсталиран од светске закулисе, са циљем геноцида над руским народом, саборнимг мучеником.

Мудри Достојевски пророчки је рекао да ће „проклети либерали уништити Русију!” Привремено.

ПУТИН, ЈЕДНО ДРУКЧИЈЕ ВИЂЕЊЕ

• **Русија и Србија су у такозваној транзицији. Шта се заправо дешава испод маске либералних реформи?**

У Русији су такозвану транзицију назвали „реформама смрти“, јер је годишњи демографски пад милион људи! У царско време, чак током Првог рата, годишњи раст је био преко три милиона, а данас се нико не узбуђује што у мирнодопско време уништавају један народ. Путинова влада испуњава сан Маргарет Тачер која је давно рекла да на „тој територији“, то јест Русији, треба да живи до 15 милиона људи, да експлоатишу ресурсе! Путин говори да Русија треба да буде енергетска супер сила, што значи да буде колонија Запада. Власт доживљава народ као мучан терет.

Расте само број милијардера, које служи милионска армија приватних специјалаца гладијатора. Здравство, школство и војска су кроз транзицију изложени деградацији. Захваљујући цени нафте девизне резерве премашиле су 300 милијарди долара, али Путин их држи на Западу, бесплатно кредитирајући европску и америчку привреду. То је фамозни стабилизациони фонд који се чува као света крава. Истовремено, преко 40 милиона људи живи испод сваке црте сиромаштва. У земљи која поседује 60 посто светских ресурса! Реформисана совјетска номенклатура је у савезу са кавкаско-азијатском мафијом и светском закулисом (мондијалистичке структуре ММФ, Светска банка, НАТО, УН, и више ложе у сенци).

Овог пролећа Путин је дао задатак премијеру Фрадкову да реализује програм великих националних пројеката, као што су реформа здравства, модернизација школства и војске, уз повећање плата и пензија! За све то Путин је одвојио око 5 милијарди долара! Уместо комплетне ревизије незаконите приватизације, као што предлаже блок „Родина“, и затварања граница одакле тече милионска армија гладних Азијата, Путин хоће козметичким третманом да реши дубоке ране које су држави и народу нанете погубним лажним реформама.

Ко прати Форбсову листу најбогатијих Руса (међу којима, заправо, уопште нема Руса), зна да В. Черномирдин, Путинов амбасадор у Украјини, и Е. Батурина, жена градоначелника Москве Лужкова, заједно имају око 5 милијарди долара! САД су окружиле Русију војним базама, Харпом (Теслиним апокалиптичним оружјем), са кинеске стране међудржавне границе живи 100 милиона Кинеза, са руске 7 милиона Руса, Русија има територије и ресурсе, а Кина милијарду људи без ресурса и земље, а Путин смањује војску на милион људи?! Глупост или издаја? Руски народ је заиста кротак и много

трпељив, али кад дара преврши меру, збрисаће целу екипу риђих, од Чубајса, Путина, Жириновског, Јавлинског...

Још је Петар Велики забранио риђим да сведоче на суду...

• Нисте нам дорекли: док наши људи углавном одлазе на Запад, Ви већ шест година живите у Москви, на Истоку – зашто?

Цитираћу Павла, архиђакона древне Антиохијске Цркве који је о Русији написао: „Каква благословена земља, чисто православна! Највише смо се дивили њиховој изузетној скромности и смирењу, као и честим молитвама од јутра до вечери пред сваком иконом на коју наиђу! Сви Руси су свети, јер својом благочестивошћу превазилазе чак пустињске отшелнике! Све што чини народ руски је од духа а не од плоти!” Било је то у време благословене аутархије, пре Петрове „транзиције” када европски идејни вируси праве раскол у народу.

Благочестива Русија из Павловог путописа живи као народна култура, гоњена, мучена, али Христова! Ја живим у њој. Њу чува све веће православно језгро народа који живи побожно, ван мондијалистичких банака, кредита, моде, реклама, медија...

Благочестива Русија је на литијама где се кличе: „Живела Србија!” На југу, где гину руски плавооки дечаци, као Жења Родионов, од подмуклих терористичких заседа. Типичан Рус тежи душевном спокојству, скроман је и радије се жртвује за Бога, државу, идеју, братство, него да се у либералној џунгли као ловац бави „светим бизнисом”. За руску цивилизацију је важнији духовни садржај живота од политичке форме, такозване слободе. Европљани и Америка освештавају свој егоизам, индивидуална права, што је руском менталитету сасвим туђе. На пример, преко 70 посто испитаних у разним истраживањима сматра Русију посебном цивилизацијом, односно да Русија није Европа!

ДУХОВНИ ПРИНЦИП, А НЕ ГЕОГРАФИЈА

• Како је бити Србин у Москви и колико се о нама тамо зна и говори?

Бити Србин у Москви је изузетно пријатно! Срела сам, на пример, Рускињу у сирогојно џемперу, или Руса у симпатичној мајици са ликовима нама драгих хероја које прогоне вампирице из невладиних организација и антихристов хашки суд. Патриотска штампа рекламира Бају Книнцу и разне (ч)етно групе, на пример лист „Завтра”. Многи обични људи показују интересовање за наше недаће, осуђују проамеричку Јељцинову и Путинову политику (на пример, повлачење руских трупа са Космета министар одбране Иванов објаснио је потребом да се уштеди 25 милиона долара!)...

Кад је Путин Бушу изјавио саучешће после 11. септембра, биле су демонстрације против проамеричке политике председника. Један владика масон рекао је да су Американци прожети чак светошћу, као страдалници, после парастоса који је служио жртвама. Заборавио је да служи парастос за жртве америчких бомби широм света, од Србије до Ирака.

Руси нису заборавили подло бомбардовање Србије. Србија има свог искреног пријатеља и амбасадора у Русији. Реч је о историчарки Јелени Гусковој, која у медијима раскривава полуистине и површне коментаре неких сорошевских аналитичара. Она даје целовиту и реалну историјску и геополитичку анализу балканске кризе. Борислав Милошевић, брат покојног председника, такође часно заступа српски народ у медијима.

• Код нас се много пише и говори о нашој дијаспори на Западу. О вама, источној дијаспори, знамо недовољно. Каква је њена структура?

У Русији живе потомци Срба из разних епоха. Упознала сам људе чији су преци дошли пре 250 година, као војници. Срела сам, на пример, потомка једног Голооточанина. Затим, интересантна је православна емиграција, коју чине људи, везани за духовне школе и академије. Они купују куће око светих места, као што је Светотројицка Лавра Св. Сергија, или Дивјејево. Постоје, као што знате, политички емигранти, као што су Мира и Марко М. Читава армија грађевинара успешно ради широм Русије. Има стручњака свих профила, од инжењера до лекара. У Москви и широм Русије расте империја браће Карић. Наши људи су талентовани за уметничке послове, у моди и кулинарству, појављују се у медијима. ТВ канал „Култура“ недавно је приказао ремек-дела српске кинематографије. О нама се може чути и видети на Трећем каналу, у програму „Руски взгљад“, углавном о руско-српским црквеним везама, али и о нападима САД и ЕУ на Србију и Републику Српску. У неким школама руска деца уче српски као страни језик, по избору родитеља. На Међународној славјанској академији изучавају се наш језик и култура. У совјетско време срушено је древно Српско црквено подворје у центру Москве. Московска Патријаршија поклонила је нашој Цркви храм св. Апостола Петра и Павла за подворје. Ако читаоци вашег листа дођу у Москву, нека сврате у наше подворје, код станице метроа Китај город, у Петропавловском переулку. На крају, да закључим, ми Срби, као и Украјинци, Бугари и Белоруси, у матушки Русији не осећамо се као дијаспора, волимо Русију, као што она воли нас. Русија је отаџбина свих православних Словена. Сматрам да би за наш народ било добро да уђе у састав Русије, као рецимо Калињинградка област, која је физички одвојена од РФ.

Шта добијамо срљањем у евроатлантске структуре? Губимо Космет, отвара се питање Рашке и Војводине. НАТО стандарди су огроман терет за наш буџет. Сваки представник тзв. међународне заједнице доноси списак немогућих захтева. Нуди нам се да будемо депонија ЕУ, новог светског поретка. У лабораторијама светске закулисе осмишљен је план: сви образовани, здрави, млади и талентовани треба да емигрирају и буду технократе „златне милијарде“.

Шта ако се Срби опамете и крену путем евроазијских интеграција? Да у саставу Русије, као федерална јединица, сарађујемо са Кином, Индијом и другим азијским џиновима? Ко би смео да нам отме Космет? Ми бисмо имали вето у Савету безбедности, нуклеарни штит, ракетну одбрану, унутрашње руске цене ресурса, гаса и нафте. То би за нашу економију било благотворније од свих скупих западних кредита. Затим, наш улазак у евроатлантске интеграције је крајње неприродан. Наметати се у ЕУ и НАТО, непријатељу који нас непрестано уцењује, понижава, бомбардује, отима територије, затвара границе, може заиста само народ лишен моралног осећања за добро и зло, што је први симптом лудила!

• **Чиме се тренутно бавите овде, у Отаџбини?**

У српским Паштровићима, изнад Милочера, у малом манастиру Рустово освештан је храм посвећен св. Царским Мученицима, Цару Николају, Царици Александри, и њиховим чедима, великим кнегињама Татјани, Олги, Анастасији, Марији и царевићу Алексеју. Тамо сам са екипом московског православног радија „Радоњеж” снимала емисије о историји односа Руске Империје и наших манастира у српском Приморју. Снимила сам неколико ТВ и радио емисија посвећених Русији и предала у штампу рукопис књиге о Александру Првом, који је царску круну заменио подвигом молитве и поста, добровољним страдањем у суровом Сибиру. То је велика сибирска тајна о белом Цару...
<